

Οι σημερινοί "ποιητές"

Πάει πια πολύς καιρός που βαρέθηκα τις λέξεις και κοιτώ μόνο την ουσία... Στέκομαι απέναντι με χαμόγελο χωρίς να προσβάλλομαι με όσες λέξεις και να χρησιμοποιήσουν για να προσδιορίσουν ή να χαρακτηρίσουν τα λόγια μου και τελικά για να δυσανασχετήσουν στα όσα γράφω.

Δεν προσβάλλομαι και αδιαφορώ αν προσβάλλω λεκτικά κάποιους «ευγενείς», γιατί ξέρω ότι δεν έχω καμιά κακή πρόθεση.

.....

.....

Τι να τα κάνω τα λόγια;

Λόγια χρησιμοποιούν και οι πολιτικοί... Και μπόλικοι σημερινοί «ποιητές» λόγια κούφια χρησιμοποιούν.

Λένε... λένε... λένε για να μην λένε τελικά τίποτε ουσιαστικό και για να μην καταλαβαίνει κανείς τίποτε από όσα δήθεν λένε.

Λόγια ... λόγια λένε και αρκετοί «ειδικοί» που, προσπαθώντας να νιώσουν οι ίδιοι μπόλικοι, δηλώνουν ότι κατάλαβαν τον "ποιητή" και ότι πρέπει να μας τον "διδάξουν" και να μας τον αναλύσουν στα βάθη του για να μας εκπολιτίσουν.

Όμως οι «ειδικοί» αυτοί αναλύτες τις πιο πολλές φορές κοιτάνε πλάγια και κρυφά τι είπαν κάποιοι άλλοι επίσης «ειδικοί» (π.χ. διαβάζουν διάφορες εκδόσεις), ώστε να πούνε και οι ίδιοι τα ίδια βαθυστόχαστα λόγια ... λόγια ... λόγια ... με δικά τους δήθεν λόγια.

Τελικά οι σημερινοί "ποιητές" και οι κολαούζοι τους «ειδικοί» λένε τόσα πολλά και όμορφα λόγια, ώστε να μην λένε στο τέλος τίποτε και να μην καταλαβαίνει κανείς τίποτε. Ή μάλλον για να λένε στο τέλος ψέματα και α-νοησίες.

Ως η τέχνη να ήταν από πάντα μόνο ένα ψέμα και ως ψέμα απόλυτο να πρέπει να διαιωνισθεί με «βαθιές» αναλύσεις επιφανειακών, άσχετων ή ξεγελασμένων «ειδικών».

Θέλω να πω ότι ένα σημερινό «ποίημα» στήνεται εύκολα αν κάποιος πετάξει στον αέρα την ομορφιά των ελληνικών λέξεων (την οποία ουσιαστικά δεν σέβεται, αλλά εκμεταλλεύεται) και καταγράψει αυτό που θα προκύψει, όταν οι λέξεις αυτές πέσουν στο χαρτί με τυχαίο τρόπο.

Πολλοί "ποιητές" δηλαδή δεν καταθέτουν ποίηση, αλλά μόνο την ομορφιά των ελληνικών λέξεων, η οποία υπάρχει έτσι κι αλλιώς στα λεξικά.

Και αυτή την κατάθεση την ονομάζουν "ποίημά" τους, ενώ είναι αποτέλεσμα του τυχαίου τρόπου με τον οποίο έπεσαν οι παντοδύναμες ελληνικές λέξεις-διαμάντια στο χαρτί. Και μετά έντρομοι κοιτάνε το "δημιούργημά" τους και εκλιπαρούν μέσα τους την μοίρα μας και βγούνε «κριτικοί-αναλυτές» και του δώσουνε διαστάσεις και βαθιά νοήματα ώστε να αποκτήσει κάποια «αξία»...

.....

.....

Όμως μέσα σε αυτό το τυχερό παιχνίδι λέξεων, κάποιοι ελάχιστοι αντιστέκονται και καταξιώνονται ως πραγματικοί ποιητές!

Καταπληκτικοί ποιητές... Όπως π.χ. ο Καββαδίας...

Πιστεύω ότι Η ΠΟΙΗΣΗ ΕΙΝΑΙ ΣΤΗ ΔΟΜΗ ΤΗΣ ΛΑΪΚΗΣ, όπως όλες οι τέχνες... Και λαϊκή στη δομή της πρέπει να μείνει για να μην μας κατακλύσει η ασχήμια

Για να το πω αλλιώς, η τέχνη πρέπει να κατατίθεται με την σημασία που όλοι νιώθουμε... Όχι δηλαδή ως δήθεν ορισμός και δήθεν ανάλυση κάποιων «ειδικών», που τρέμουν μην χάσουν την ανύπαρκτη θέση τους στην μη δημιουργία, αλλά ως αξιοπρέπεια λαϊκή και ως αίσθηση-κατάθεση του όμορφου, έστω κι αν το όμορφο δεν έχει ορισμό.

.....

Να δώσω κι άλλο παράδειγμα:

Γράφω και γω «ποίηση»... Αλλά γράφω ως φαγούρα μου... Και ξέρω τι γράφω και ξέρω ποια είναι τα όριά μου και ξέρω ποια είναι η φαγούρα μου και οι ανάγκες μου και ξέρω τελικά τι μαλ@κ..ς γράφω...

Δεν είμαι «ποιητής», αλλά ένας άνθρωπος που εκμεταλλεύομαι τα διαμάντια της ελληνικής γλώσσας... Τα βάζω, ως μωρό, σε τυχαία σειρά... Το κάνω την ώρα που τα διαμάντια αυτά, γυαλιστερά μέσα στα χέρια μου, βγαίνουνε από τον αιγαιοπελαγίτικο αφρό εκείνης της απέραντης γαλάζιας θάλασσας που τροφοδότησε μύθους, θρύλους, έπη, φιλοσοφία, ματιά Φύσης... για να γίνει και η ίδια πιο άξια να μου δώσει πιο πολλά διαμάντια.

.....

.....

- Κατά την γνώμη σου, τι είναι σήμερα η ποίηση;

- Εκτός ελαχίστων εξαιρέσεων, των οποίων η αξία λάμπει μπροστά σε όλους και άρα δεν χρειάζεται απολύτως καμιά ιδιαίτερη επισήμανση από «ειδικούς», η σημερινή «ποίηση» είναι το να λες ατέλειωτες φλυαρίες-μαλ@κ..ς και στο τέλος να μην έχεις πει απολύτως τίποτε.

Και να περιμένεις μήπως αυτό το τίποτε που είπες το κάνουν κάτι της προκοπής οι άλλοι οι, επίσης φλύαροι, «ειδικοί» ή οι κουλτουροτέτοι οι ξεγελασμένοι από «ειδικούς»...

- Και πώς θα γίνεις «ειδικός» ή κουλτουροτέτοιος πολιτισμένος;

- Περιμένεις να δεις τι είπε ο άλλος «ειδικός» ή κουλτουροτέτοιος και τι ο επόμενος και μετά το επαναλαμβάνεις με δικά σου λόγια, διανθίζοντάς το με επιπλέον α-νοησίες ακαταλαβίστικες για να μην φαίνονται ως τέτοιες.

Αυτό το πράγμα που μένει στο τέλος, μετά από τις συνεχείς επαναλήψεις της α-νοησίας και τις μνήσεις στο ακαταλαβίστικο, διαδίδεται και καθιερώνεται ως βαθυστόχαστη ανάλυση του συγκεκριμένου έργου «τέχνης»...

Άσχετα αν η πραγματική ποίηση μας κοροϊδεύει και λυπάται την ελληνική γλώσσα που δανείζει τα διαμάντια της σε ανίερους.

.....

.....

Στην παρακάτω διεύθυνση ας νιώσουμε ΠΟΙΗΣΗ και ΜΟΥΣΙΚΗ...

<https://www.youtube.com/watch?v=qGCspPvN2C0>

.....

(...συγκλονίστηκε όταν είδα μια αρρώστια, την "μαλάρια" (ελονοσία), να γίνεται ποίηση από τον Καββαδία και να μελοποιείται από τον Μικρούτσικο.

Και μην έρθει ο κάθε αντιρρησίας και μου δείξει κανένα ποίημα του Χριστιανόπουλου για τον σπόρο ή ποίημα του Αναγνωστάκη για όσους δεν μιλούσαν επί χούντας, που τελικά δεν μίλησε σχεδόν κανείς μας αλλά σήμερα το παίζουμε όλοι επαναστάτες τύπου "βιτάμ», ή του Ελύτη την ποδηλάτισσα ... κ.λπ, αγνοώντας ή αδιαφορώντας για όλα τα μπάζα που φάγαμε στη μάπα από τόσους και τόσους "ποιητές" και «ειδικούς»...

Πριν με κατηγορήσει για το κείμενό μου αυτό, ας κοιτάξει πρώτα γύρω μας τι συμβαίνει με τα τόσα σκουπίδια που κάποιοι ονομάζουνε «ποίηση».... ή «τέχνη» γενικότερα.....)

Παρασκευή 25 Δεκεμβρίου 2020

Θρασύβουλος Μαχαίρας